

"İkinci sual: Âl-i abâ hakkındadır." Bu soru-cevap bize ne anlatmaktadır?

Peygamber Efendimiz (asm) bir gün kızı Fâtıma, damadı Hz. Ali, torunları Hz. Hasan ve Hüseyin'i bir araya alarak abasını (*cübbesini*) üzerlerine serip duada bulunmuştur. Soruda, Peygamber Efendimiz'in neden böyle davrandığı ve bunun hikmeti soruluyor.

Âl-i Aba, Hz. Peygamber (asm)'in Ehl-i beytidir ki, bunlar; kızı Hz. Fâtıma, damadı Hz. Ali, torunları Hz. Hasan ve Hüseyin'dir. Bunlara "Penç-âl-i abâ " ismi de verilmektedir.

Bu mübarek neslin (*Ehl-i beyt*), ileride büyük siyasi baskılara ve katliamlara maruz kalacağı kendisine bildirildiği için, Peygamber Efendimiz (asm) onları hem teselli etmek hem dua etmek maksadıyla abâsını onların üstüne örtmüştür.

"Hazret-i Ali'yi (r.a.) ümmet nazarında tathir ve tebrie etmek ve Hazret-i Hüseyin'i (r.a.) tâziye ve teselli etmek ve Hazret-i Hasan'ı (r.a.) tebrik etmek ve musalâha ile mühim bir fitneyi kaldırmakla şerefini ve ümmete azîm faydasını ilân etmek ve Hazret-i Fatıma'nın zürriyetinin tâhir ve müşerref olacağını ve Ehl-i Beyt ünvan-ı âlisine lâiyk olacaklarını ilân etmek için, o dört şahsa, kendiyile beraber 'Hamse-i Âl-i Abâ' ünvanını bahşeden o abâyı örtmüştür."(1)

Hz. Ali (ra) döneminde gelişen iç karışıkların ve savaşların, ümmet nazarında onun manevî değerini eksiltmemesi ve ona karşı kötü bir zannın oluşmaması için, Peygamber Efendimiz (asm) Hz. Ali (ra)'ı tathir ve tebrie ediyor ve onun hakkında ziyade bir övgüde bulunuyor.

Hz. Hüseyin'i taziye ediyor, çünkü en acımasız en ciğer yakan hadiseye yani Kerbela hâdisesine o maruz kalıyor.

Hz. Hasan (ra) hilafetten feragat ederek hilafeti Hz. Muaviye (ra) devrederek ümmetin ikiye bölünmesini engelliyor ve büyük bir fitnenin önüne geçiyor.

Bu sual ve cevaptaki asıl gaye, Ehl-i beytin başına gelen hâdiselerin hikmetini izah ve bu mübarek neslin ümmet nazarında ne kadar kudsî ve ehemmiyetli olduğunu vurgulamaktır.

Habib-i Kibriya Efendimiz (asm)'in Hazreti Hasan ve Hüseyin'e (r.a) olan şiddetli şefkat ve muhabbeti basit bir torun sevgisinden ibaret değildir. Resul-i Kibriya Efendimiz (asm.) ileride onların soyundan çok büyük evliya ve aktabın geleceklerini Allah'ın bildirmesi ile görmüş, onları da nazara alarak o mübarek iki torununu sevmiş ve ziyadesiyle ehemmiyet vermiştir. Zira Kur'ân ve sünneti muhafaza edip sonraki nesillere ulaştıran büyük âlim ve evliyalar, ekseri olarak Hz. Hasan ile Hz. Hüseyin'in (r.a) soyundan gelmiştir. Yine burada sünnetin muhafazası ve sonraki nesillere ulaştırılmasındaki mühim hizmet nazara alınmıştır. Resul-i Ekrem Efendimiz'in (asm.) şiddetli bir şekilde ehl-i beytine, ümmeti itaate teşvik ve tahşidat yapması, sünnetin muhafazasının onlar eli ile yapılacağını bilmesindedir.

Resullah Efendimiz'in (asm.) Al-i Beytine olan şiddetli alakası da Kur'ân ve sünnetin muhafazası ve sonraki nesillere nakledilmesinden dolayıdır. Zaten bu vazifeyi hakkıyla ve lâıyıkıyla bu nuranî nesil yapmıştır.

(1) bk. [Lem'alar, On Dördüncü Lem'a.](#)